

РЕШЕНИЕ

№ 3970

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 18.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **2356** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на „БМ ЛИЗИНГ“ ЕАД срещу Заповед № 146/14.02.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите /КЗП/, с която на основание чл.68л, ал.1 вр. чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1, предл.1-во от Закона за защита на потребителите /ЗЗП/ на жалбоподателя е забранено прилагането на заблуждаваща нелоялна търговска практика по см. на чл.68д, ал.1, предл.1-во ЗЗП.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна. Твърди, на първо място, че не е уведомен по реда на чл.26 АПК за образуваното производство. На следващо място нарушена била разпоредбата на чл.35 АПК, тъй като административният орган не поискал съдействие от дружеството като по този начин не разкрил всички факти и обстоятелства от значение за случая. Описаната търговска практика не била нелоялна, тъй като предоставяната информация била вярна и дружеството спазвало всички срокове, поради което не можело да се въведе в заблуждение потребителя. Заповедта не била съответна и на целта на закона.

В съдебно заседание искането, направено в жалбата се поддържа чрез юрк.Т., който претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата оспорва нейната основателност по съображения, че заповедта, предмет на обжалване е издадена при спазване на законовите разпоредби и отсъствие на отменителните основания по чл.146 АПК. В съдебно заседание така изразеното становище се поддържа чрез юрк.Д., която

претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и приложените по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Оспорващото дружество е лизингова компания.

При извършена служебна проверка на 25.01.2023г. на търговските практики, използвани от оспорващото дружество, от органите на КЗП е установено, че на интернет страницата му в секция „Продажби“, при избор на автомобил и при натискане на бутон „Повече информация“ се отваря прозорец, в който се предоставя следната информация: Гарантиран произход 2./4/ възможност за собствен лизинг /одобрение до 2 ч./. Има възможност да се кандидатства с попълване на онлайн запитване или чрез обаждане на посочения на сайта телефон. Посоченото работно време на страницата е от понеделник до петък от 09.00 часа до 18.00 часа.

С оглед това е прието, че ако клиент на дружеството желае да закупи автомобил на лизинг извън посоченото работно време, одобрението няма да бъде до 2 часа, а е обвързано с обявеното работно време. Въз основа на това е обоснован извод, че така, както е формулирано изречението, може да въведе в заблуждение потребителите, че във всеки един момент, при нужда от финансиране и желание за закупуване на автомобил, може да използва услугите на тази финансираща институция с уверението, че искането на потребителя ще бъде одобрено до 2 часа, независимо от деня и часа. Никъде не е пояснено, че разглеждането на документите, проверката и одобрението ще бъдат направени до 2 часа, но в установеното работно време, което е прието, че осъществява състава на нелоялната търговска практика по чл.68д, ал.1, предл.1-во ЗЗП.

Така установеното е описано в съставения Констативен протокол № К-0001417/25.01.2023г. Приложени са и разпечатки от интернет страницата на дружеството за потвърждаване на направените констатации, описани по-горе.

Случаят е разгледан на заседание на КЗП, проведено на 26.01.2023г. като с решение по т.12 от Протокол № 4 е прието, че дружеството жалбоподател прилага заблуждаваща нелоялна търговска практика по см. на чл.68д, ал.1, предл.1-во ЗЗП – когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща, която се изразява в това, че дружеството е предоставило информация на своята интернет страница за „Нестандартни финансови схеми и условия, съобразени с изискванията на клиента“ за одобрение до 2 часа на искане за финансиране.

Въз основа на решението на комисията и на основание чл.68л, ал.1 вр. чл.68в, вр. чл.68г, ал.4, вр. чл.68д, ал.1, предл.1-во ЗЗП от ответника е издадена оспорваната заповед. Същата, видно от отбелязването в нея, е съобщена на оспорващото дружество на 23.02.2023г., а жалбата срещу акта е заведена в деловодството на административния орган на 06.03.2023г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима - насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е в преклузивния срок за оспорване и от активно легитимирано лице - адресат на акта, за

което е налице правен интерес от оспорването поради неблагоприятното засягане на правната му сфера – създаване на конкретно задължение, а именно за предприемане на определени действия – в конкретния случай преустановяване на прилагана от оспорващото дружество търговска практика.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Като извърши на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на основанията, сочени от оспорващия и служебно – на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Актът е издаден от компетентен административен орган – председателя на Комисията за защита на потребителите, като компетентността му произтича от разпоредбата на чл.68л, ал.1 ЗЗП, която предвижда, че когато Комисията за защита на потребителите установи, че търговската практика е нелоялна, председателят на комисията издава заповед, с която забранява прилагането ѝ.

Заповедта е издадена в предписаната от закона форма, доколкото разпоредбите на ЗЗП не предвиждат различни изисквания от установените в чл.59 АПК. Актът е издаден в писмена форма, в него са посочени, както правните, така и фактическите основания за издаването му, което е предпоставка за упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигурява възможност на жалбоподателя да организира адекватно защитата си.

Подписите на лицата, изготвили проекта на акта и тези, които са го съгласували не са реквизит на административния акт, поради което направеното в тази посока възражение е ирелевантно за предмета на спора - наличието или липсата на подпис под „изготвил“ или „съгласувал“ не обосновава извод за нищожност на акта или незаконосъобразност поради неспазването на изискването за форма.

При постановяване на обжалвания административен акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и съответно да мотивират неговата отмяна. Вярно е, че по делото липсват доказателства жалбоподателят да е бил уведомен по реда на чл.26 АПК за образуването административно производство, но това нарушение не следва да бъде квалифицирано като съществено, тъй като всички възражения, които той е могъл да направи в хода на административното производство, няма пречка да бъдат релевираны в настоящото. От друга страна изводите на административния орган са основани на информация, публикувана на интернет страницата на дружеството, т.е. фактическите установявания на административния орган не представляват информация, различна от тази, публикувана от жалбоподателя.

Съдът намира за неоснователно и възражението на жалбоподателя, че административният акт е издаден в нарушение на чл.35 АПК – без преди това административният орган да е изяснил релевантните за случая факти и обстоятелства, вследствие което неправилно приел, че прилаганата от търговеца практика е нелоялна. Фактическата обстановка е вярно и пълно установена от административния орган като по същество възражението на жалбоподателя, макар да се основава на твърдение за нарушение на чл.35 АПК, всъщност изразява несъгласие с направения въз основа на публикуваната от него на интернет страницата му информация. Същевременно по делото не са приложени доказателства от него, оборващи направения въз основа на тази информация извод, че електронно подадените заявления за финансиране се разглеждат до 2 часа, но само в рамките на заявеното работно време. Не се оспорва верността на информацията, установена от административния орган, напротив –

твърди се, че неправилно е интерпретирана в административния акт.

Заповедта е издадена при правилно приложение на материалния закон, съответно отговаря и на целта на закона, формулирана в чл.68б, ал.1 ЗЗП – осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги.

Уредбата на нелоялните търговски практики се съдържа в Глава IV, раздел III /предишен раздел IV/ от Закона за защита на потребителите като българският закон възпроизвежда уредбата в Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11.05.2005г. относно нелоялните търговски практики към потребители на вътрешния пазар, наричана Директива за нелоялни търговски практики. Съгласно чл.4 ЗЗП търговецът е длъжен да предостави на потребителя, преди придобиването на стоката или ползването на услугата, подходяща информация, позволяваща му да направи своя избор, която включва всички характеристики на стоката или услугата, които трябва да му бъдат известни, включително датата, на която търговецът се задължава да достави стоките или да извърши услугата.

С императивната норма на чл.68в ЗЗП е въведена изрична забрана за прилагане на нелоялни търговски практики. В ал.4 на чл.68г ЗЗП е установено, че нелоялни са заблуждаващите и агресивните търговски практики. Заблуждаващата търговска практика е дефинирана в чл.68д, ал.1 ЗЗП – когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал.2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. Ал.2 дава подробно описание на изискванията, които следва да включва информацията, а ал.3 на с.р. допълва, че заблуждаваща е и „всяка търговска практика, която от целия ѝ фактически контекст и като се вземат предвид всички нейни характеристики и обстоятелства, води или е възможно да доведе средния потребител до вземането на търговско решение, което не би взел без използването на търговската практика.“

Процесната заповед е издадена за нарушение на чл.68в, чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1, предл.1-во ЗЗП – заблуждаваща нелоялна търговска практика, която „съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща“.

Съдът в настоящия му състав намира, че в процесния случай от оспорващото дружество е осъществена именно посочената в заповедта заблуждаваща нелоялна търговска практика.

Безспорно е по делото, че дружеството жалбоподател като лизингова компания предлага услуги на потребителите при закупуване от тях на автомобили на изплащане като за целта потребителят избрал конкретен автомобил може да подаде заявление по електронен път или в офиса на дружеството с уверението, че то ще бъде разгледано и одобрено до 2 часа. Същевременно от публикуваната на интернет страницата му информация се установява, че работното време е от понеделник до петък, от 09.00 часа до 18.00 часа, т.е. подаденото онлайн заявление извън рамките на това работно време или дори в края му, няма да бъде разгледано и одобрено в посочените до 2 часа. Т.е. тази информация е невярна и следователно подвеждаща. Потребителят следва да има цялата и то вярно и коректно представена информация за предлаганата услуга.

Безспорно времето за обработка на заявлението, обявено от жалбоподателя, е фактор, който повлиява върху решението на потребителя дали да избере услугите на фирмата или да предпочете друга фирма. Следователно напълно реална е възможността поради предоставената невярна и подвеждаща информация потребителят да вземе решение, което не би взел в други условия, а именно да предпочете услугите на оспорващото дружество, съответно е налице търговска практика, която е нелоялна, тъй като има за резултат или е възможно да има за резултат вземане на търговско решение от средния потребител, което той не би взел без използването ѝ.

Предвид това съдът намира за осъществена сочената в заповедта хипотеза на чл.68в, чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1, предл.1-во ЗЗП, което обосновава извод за законосъобразност на оспорения акт. Съответно подадената срещу него жалба е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в размер на 100 лева на основание чл.24 НЗПП, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.143, ал.3 АПК, с оглед липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.3 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БМ ЛИЗИНГ“ ЕАД срещу Заповед № 146/14.02.2023г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „БМ ЛИЗИНГ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Комисията за защита на потребителите сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: